

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XL. De iis, quæ vi metúsve causâ siunt. D. 7. S. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

TITULUS XL.

De his, quæ vi metûsque causâ sunt.

1. **V**IS seu coactio est majoris rei impetus, cui resisti nequit, inducens necessitatem voluntati oppositam, sicque consensum prorsus excludit & peccatum, v.g. in stupro merè violento fœminâ corpore & animo pro posse contranitente; violentum enim definitur: esse id, *quod fit extrinseco, passo non conferente vim*, i. e. non concurrente aliquâ voluntate ad talem actum ob defectum consensûs, v.g. Baptismus per vim invito collatus, & omniâque per vim gesta sunt ipso jure nulla. Circa vim ablativam mobilium specialiter statuitur *c. 7. h. t.* „Postquam de violentia per testes & de amissis rebus constiterit, potest Judex taxatione à spoliato factâ pro personarum ac negotiorum qualitate, spoliatorem in æstimatione rerum amissarum juramento spoliati declarata condemnare. Idque statutum in odium inuasoris & favorem vi passi, licet aliàs actore non probante reus sit absolvendus, & nemo in propria causa testis aut Judex esse possit.

2. **METUS** est mentis trepidatio instantis seu mox futuri periculi causâ, sive ex

passio vel motus animi imminens aliquod malum fugientis. Per se relinquit simpliciter voluntarium & liberum, adeoque non excusat à peccato eum, qui transgreditur legem pro casu metûs adhuc obligantem, juxta dicta in Nucl. Theol. *Exam. 1. n. 5.* Et hinc monet Pontifex *c. 5. h. t.*, „ nullo metu debet quis peccatum mortale incurrere: Ut fornicari, cum excommunicato communicare in crimine vel in contemptum Ecclesiæ &c. Verùm quænam Leges cessent pro casu metûs, quæ non? Vide in Nucl. Theol. *l. c.*

3. Metus gravis seu cadens in constantem virum injustè incussus ad extorquendum consensum varios actus ipso jure reddit irritos, v. g. Professionem Religiosam, nisi profitens cessante metu eam postea ratam habuerit, juxta *c. 1. h. t.* uti cætera vota ob rationem datam in Nucl. Theol. *Exam. 16. n. 3. §. 2.* item Matrimonium, de quo in Nucl. Theol. *Exam. 30. n. 8. &c.*

4. Econtra metus gravis alios actus, quamvis non ipso jure invalidos, facit tamen ad arbitrium metum passi, vel auctoritate Judicis rescindibiles. Sic *c. 2. h. t.* „ Cum R. metu gravi coactus Ecclesiam „ suam abjuraverat, & alteri fuerat concessa, Pontifex, quia, quæ vi & metu „ fiunt,

„ fiunt, de jure debent in irritum revocari,
 „ mandavit prædicto R. cum integritate
 „ restitui universa. C. 3. Cùm quidam Ele-
 „ ctioni de se factæ in Plebanum Ecclesiæ
 „ A. ad terrorem laicorum renuntiârît, re-
 „ scribit Pontifex, hujusmodi renuntiatio-
 „ nem (nisi juramento sit confirmata) non
 „ impedire, quominus electus iste Eccle-
 „ siæ præficiatur eidem. Et C. 4. Cùm M.
 „ Ecclesiam esset Canonicè adeptus, &
 „ gravissimo metu, quòd eam resignaret,
 „ jurare coactus in manibus, ad quos per-
 „ tinebat, resignâisset; mandat Pontifex,
 „ quia, quæ vi metusve causâ fiunt, carere
 „ debent robore firmitatis, eidem non ob-
 „ stante juramento (quo non ad repeten-
 „ dum, sed solummodo ad resignandum
 „ beneficium tenebatur) præfatam Eccle-
 „ siam restitui.

5. At ex tali metu gesta & juramento fir-
 mata (cùm juramentum etiam per inju-
 riam extortum ex Religione erga Deum
 obliget ad licita, juxta dicta in Nuc. Theol.
Exam. 16. n. 10.) non nisi petita relaxatione
 juramenti rescindi possunt. Dixi: *Metu*
gravis, quia ob metum levem seu non ca-
 dentem in constantem virum Pontifex c. 3.
b. t. „ super restitutione petita silentium
 „ duxit partibus, *actionem*, *Quod metu*
 „ *causâ*, opponentibus, imponendum.